ANUL III. — Nr. 751. EDIŢIA ĮA DOUA SÂMBĂTĂ, 23 FEBRUARIE 1891

NUMĔRUL 10 BANI

ABONAMENTELE
ÎNCEP LA 1 ŞI 15 ALE FIE-CAREI LUNI
şi se plătesc tot-d'a-una înainte

In Bucureştĭ la casa Administraţieĭ
Din Judeţe şi Străinătate prin mandate postale.
Un an in ţară 30 leĭ; in străinătate 50
Şese luni » 15 » » » 25
Treĭ luni » 8 » » » 13

Un numĕr in Streinĕtate 15 banĭ

MANUSCRISELE NU SE ÎNAPOEAZĂ

Adevĕrul

Să te ferestĭ, Romàne! de cuib strein în casă.
V. Alexandri.

NUMĔRUL 10 BANI

ANUNCIURILE
Din BUCURESCI şi JUDEŢE se primesc NUMAI la ADMINISTRAŢIE.
Din STREINĔTATE, direct la administraţie şi la toate Oficiile de publicitate.
Anunciurĭ la pagina IV . . . . . . 0.30 b. linia
» » » III . . . . . . 2.— leĭ »
» » » II . . . . . . 3.— leĭ »
Inserţiunile şi Reclamele 3 leĭ rândul.
LA PARIS, ziarul se găseşte de vênzare cu numĕrul la kioşcul No. 117, Boulevard St.-Michel.

UN NUMĔR VECHIŬ 30 BANI

ADMINISTRAŢIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

DIRECTOR POLITIC: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACŢIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

VOTUL DE BLAM—DISOLVAREA

Bucureştĭ, 22 Februarie 1891

Nenorocit debut

Foarte rar se întîmplă în ţările cu regim parlamentar chiar sincer şedinţe ca aceea de ierĭ a Camereĭ noastre. In ţările cu un parlamentarism falşificat, cum e la noĭ, fenomene ca votul de blam dat unuĭ guvern chiar în ziua prezentăreĭ sale, sunt aproape minunĭ.

Dar, să povestim faptele petrecute în şedinţa de ierĭ şi apoĭ vom face reflecţiile noastre.

Când Generalul Florescu intră în Cameră urmat de ceĭ şapte colegĭ aĭ sĕĭ, isbucniră oare-care aplause, carĭ porneaŭ de pe băncile liberal-conservatoare şi nu preziceaŭ furtuna ce trebuia să se deslănţuiască.

Nu trecu mult şi Generalul Florescu, urcându-se la tribună, citi maĭ întîĭ decretul pentru numirea noilor miniştri, apoĭ un fel de profesie de credinţă a guvernuluĭ, foarte scurtă, foarte vagă şi foarte banală.

Această profesie de credinţă, care se încheia cu un apel la adresa tuturor grupurilor conservatoare din Cameră, ca să dea guvernuluĭ bugetele, tariful autonom şi câte-va legĭ financiare, deslănţui toată furia junimisto-concentraţilor.

D. Carp, luând postura cea maĭ mândră şi glasul cel maĭ fanfaron, declară că nu poate da concursul sĕŭ unor oamenĭ fără ideĭ, carĭ n'aŭ făcut nimic în această legislatură, carĭ aŭ ajuns să pue mâna pe putere graţie uneĭ intrigĭ şi a căror politică externă poartă pecetea neputinţeĭ.

D. Carp încheiă bravada sa somând pe guvern să facă imediat apel la ţară, pentru ca ea să se rostească. *Şeful junimiştilor s'a ferit însă de a cere alegerĭ libere, căcĭ D-sa nu este obicinuit a fi ales de alegĕtorĭ, ci de administraţie.*

Vom trece peste salutul cavaleresc al D-luĭ Panu către noul guvern şi ne vom opri un moment asupra respunsuluĭ Generaluluĭ Florescu.

Primul ministru, combătênd aserţiunea D-luĭ Carp, că nu ar avea ideĭ şi program, a zis că D-sa tot-d'a-una a avut şi are un program, care se resumă în cuvintele: *Şcoala şi biserica, din care s'a născut armata, care ne-a dat independenţa.*

Orĭ câtă veneraţiune am avea pentru vîrsta Generaluluĭ Florescu, nu ne putem opri de a nu califica de ridicol un ast-fel de program şi de neputincios guvernul care se prezintă înaintea unuĭ Parlament ostil cu un ast-fel de bagaj intelectual.

Generalul şi-a încheiat discursul declarând că are multă stimă pentru toţĭ junimiştiĭ carĭ nu sunt înfumuraţĭ ca D. Carp şi că este dispus a-ĭ primi cu braţele deschise, dacă-ĭ vor da bugetele, tariful şi celelalte legĭ financiare.

Bĕtrânul Nicolae Ionescu, care a găsit secretul de a păstra toată verva tinereţelor sale, într'un discurs însufleţit de ironie muşcătoare, esecută pe şeful junimiştilor cu desăvârşire. El îĭ arată cât este de nereverenţios faţă cu Regele, — care l'a creat şef de partid, — când spune că guvernul actual, venit prin încrederea M. Sale, este rezultatul uneĭ intrigĭ. Va să zică Regele face intrigĭ! Tot ast-fel se resfrâng asupra Regeluĭ toate criticele violente ale D-luĭ Carp.

Vĕzênd că lucrurile se îngroaşe, guvernul ceru un armistiţiŭ de o jumĕtate de oră şi plecă la Senat.

La întoarcere, luă cuvîntul D. General Manu, care, după ce repeţi pentru a nu ştiŭ câta oară că este şeful uneĭ părţĭ dintre liberalii-conservatorĭ, carĭ nu vor să urmeze pe D-niĭ Catargiu şi Vernescu în lupta lor contra junimiştilor, declară că nu acordă încrederea sa acestuĭ guvern, care prezintă un dualism pernicios, dar că îĭ va da bugetele.

Şi Generalul Manu ceru disolvarea imediată, dar alegerile să se facă după 10 Maĭ.

D. Vernescu rĕspunse D-luĭ Manu cu multă abilitate; dar, în privinţa disolvăreĭ, declară că aceasta e prerogativa Regeluĭ şi nimenĭ nu poate fixa dinainte data când va plăcea M. Sale să facă uz de dreptul Sĕŭ.

După ce maĭ vorbi D. Kogălniceanu, Generalul Florescu repetă cererea sa de amânare, se rugă din noŭ să i se acorde bugetele şi cele-l'alte şi apoĭ, va vedea dacă este nevoie de disolvare.

Atâta stîngăcie revoltă până şi pe D. Take Ionescu, care, cu talentu-ĭ cunoscut, explică Adunăreĭ că Generalul voieşte să corupă, să cumpere voturĭ în Cameră, să maĭ numească dintre deputaţĭ prefecţĭ şi apoĭ, să zică Camereĭ: *Vreĭ să nu te trimet acasă? Poartă-te bine şi vom duce casă bună.*

Maĭ vorbiră D-niĭ Al. Marghiloman, Florescu, Al. Lahovary şi Kogălniceanu şi apoĭ se depuseră douĕ moţiunĭ: una, din partea amicilor guvernuluĭ, pentru prorogarea Camereĭ până Marţĭ, şi alta, scrisă de D. Take Ionescu şi subscrisă de D. Carp, prin care se declară amânarea ca un semn de încredere pentru guvern şi i se refuza aceasta.

Moţiunea junimistă, pusă la vot, întruni 77 de glasurĭ, contra 69. Miniştriĭ, în numĕr de cincĭ s'aŭ abţinut. Asemenea s'a abţinut şi D. Al. Holban.

Prin urmare, guvernul a căpătat un vot de blam chiar în ziua prezentăreĭ sale şi acest debut nenorocit se datoreşte închipuireĭ Generaluluĭ Florescu că are altă menire de cât aceea de a prezida la parada de la 10 Maĭ.

Trebue să constatăm, cu acest prilej, că junimiştiĭ s'aŭ purtat ca nişte turbaţĭ şi că miniştriĭ actualĭ, maĭ scrupuloşĭ de cât ceĭ ce compuneaŭ cabinetul Manu, s'aŭ abţinut când a fost vorba de un vot de încredere, pe când junimisto-concentraţiĭ din guvern votaŭ tot-d'a-una *pentru ca să obţie câte o majoritate de un vot.*

Ar maĭ fi multe de observat pentru a dovedi că guvernul actual are o origină tot atât de impură ca şi cel junimist şi junimisto-concentrat şi că, prin urmare, turbarea acestor elemente provine numaĭ din parapon; dar toate aceste nu vor schimba situaţia: guvernul Florescu nu e pentru Camera asta, care—la rîndul eĭ—nu e pentru un guvern omogen.

Dacă Generalul Florescu n'are decretul de disolvare, atuncĭ nu va avea fericirea să prezideze alaiul de la 10 Maĭ; dacă îl are, D. Carp e un om pierdut. Vom vedea azĭ care din doĭ va cădea. S.

TELEGRAME

GEESTMUNDE, 21 Februarie.— Liberaliĭ-naţionlĭ aĭ circompscripţieĭ a 19-a a Camereĭ aŭ prezintat cu ocasia uneĭ alegerĭ suplimentare, candidatura Principeluĭ Bismarck.

BELGRAD, 21 Februarie.—Regele Milan a sosit.

VIENA, 21 Februarie.— In urma uneĭ înţelegerĭ a Austro-Ungarieĭ cu Serbia, formalitatea paşaportuluĭ s'a desfiinţat la graniţa sêrbo-ungară cu începere de la 13 Martie; ea se menţine însă pentru graniţa bosniacă.

AMĂNUNTE PREŢIOASE

Nu pot lipsi pe lectoriĭ meĭ de câte-va amănunte destul de preţioase privitoare la compunerea nouluĭ minister.

Aceste amănunte vor dovedi duioasa încredere ce există între Carol I şi consilieriĭ Sĕĭ actualĭ.

Mercurĭ dimineaţa, Generalul Florescu iese din Palat cu lista noilor ministri aprobată de Rege, şi cu promisiunea verbală a luĭ Carol I că va acorda nouluĭ cabinet disolvarea Camereĭ la cel întîĭ conflict.

De la Palat Generalul Florescu se duse la Lascar Catargiu, unde se afla Gh. Vernescu, şi intrând le-a zis că Majestatea Sa a primit lista ministerială.

—**Dar disolvarea Camereĭ?** *întreabă tot odată ambiĭ şefĭ aĭ partiduluĭ liberal-conservator.*

— **Am promisiunea Majestăţeĭ Sale**, *rĕspunde Generalul Florescu.*

— **Nu intrăm în minister**, *spun într'un glas Lascar Catargiu şi G. Vernescu.* **Intoarce-te la Palat şi spune Regeluĭ ca să 'ţĭ dea promisiunea în scris.**

Generalul Florescu îndeplineşte această neplăcută misiune. Indată Carol I trimete să poftească pe neîncrezĕtoriĭ viitorĭ miniştri, şi le reînoeşte promisiunea dată.

— **Am dori, Sire! să avem această promisiune în scris. Fără dînsa nu putem intra în minister.**

Carol I ne maĭ putênd şovăi, fu silit a da promisiunea disolvăreĭ Camereĭ **în scris.**

Meritată lecţiune a căpătat Inşălătorul Incoronat!

Cu Dînsul vorba nu maĭ are nicĭ o valoare.

Cu Dînsul trebue să aĭ zapis la mână, căcĭ altmintrelea te trage pe sfoară fără scrupul şi fără ruşine.

Şi când mĕ gândesc că un asemenea om, pe cuvîntul căruĭ nu pot pune crezĕmînt viitoriĭ Sĕĭ consilierĭ, stă pe Tronul Românieĭ, nu pot, ca Român, să nu fiŭ cuprins de un sentiment de ruşine.

Biata Românie! — Multe păcate a ispăşit ea în aceştĭ ruşinoşĭ 25 de anĭ!! A. V. B.

Alegerile Austriace

VIENA, 22 Februarie. — Din 213 alegerĭ sunt: 65 germanĭ-liberalĭ, 7 germanĭ-naţionalĭ, 28 junĭ-cehĭ, 9 bĕtrânĭ-cehĭ, 15 clericalĭ, 31 polonezĭ, 8 rutenĭ, 2 românĭ, 12 anti-semiţĭ, 11 balotage şi 25 carĭ aparţin la diferite alte fracţiunĭ.

CERNĂUŢĬ, 22 Februarie. — Alegerile nu s'aŭ terminat din causa participăriĭ enorme a locuitorilor de la ţară; este o oare-care agitaţie antisemită; poliţia şi jandarmeria ajutate de trupe aŭ menţinut ordinea care, de altminterĭ, n'a fost compromisă în mod serios.

O RAFUIALA

L'Indépendance Roumaine afirmă, în numĕrul sĕŭ de erĭ, că eŭ aş fi insistat pe lângă redacţiunea acestuĭ ziar pentru a'l face să aprecieze într'un mod favorabil debutul soţieĭ mele în *Medea*; maĭ mult încă, ziarul francez adaogă că, în urma refuzuluĭ sĕŭ de a acceda la cererea mea, eŭ aş fi început în *Adevĕrul* o campanie contra *L'Indépendance Roumaine.*

Iată cum s'aŭ petrecut lucrurile.

In seara când s'a jucat *Medea*, întâlnind pe unul din redactoriĭ ziaruluĭ, l'am invitat a veni la teatru spre a vedea piesa şi a face o dare de seamă, fără însă a'ĭ indica să o facă într'un mod saŭ în altul. Redactorul a venit şi el mi'a zis că impresiunea sa a fost bună şi că va scri în acest sens.

Vĕzênd a doua-zi tăcerea absolută a ziaruluĭ, şi ducêndu-mĕ la redacţiune spre a mĕ informa despre criza ministerială, am întrebat tot o dată care poate fi cauza acesteĭ indiferenţe.

Mi s'a rĕspuns, că D. Gh. Em. Lahovary a oprit publicarea dăreĭ de seamă fiind-că *Adevĕrul* l'a atacat într'un mod violent.

'Mĭ-am exprimat mirarea că într'un ziar ce se respectă să se confunde luptele politice cu cestiunile de artă şi maĭ ales când este o femeie în joc.

Dovadă că *L'Indépendance Roumaine* afirmă un vĕdit neadevĕr când zice că eŭ aş fi început o campanie contra eĭ fiind că am fost supărat de tăcerea sa în privinţa debutuluĭ soţieĭ mele, este că campania contra *L'Indépendance Roumaine* a început în coloanele *Adevĕruluĭ* în numĕrul de joĭ 14 Februarie, prin urmare cu şease zile înainte de reprezentaţiunea pieseĭ Medea.

Nu eŭ am voit dar să'mĭ rezbun contra *Indépendance roumaine* fiind-că n'a scris despre soţia mea, ci D. Gh. Em. Lahovary s'a coborît până a voi să'şĭ rezbune de atacurile meritate ce'ĭ adresase *Adevĕrul*, impunênd redactorilor sĕĭ o tăcere ofensătoare în privinţa uneĭ cestiunĭ ce era cu totul afară de luptele politice.

Dar nu e destul atât.

Ce să maĭ zic de procedarea D-luĭ Gh. Em. Lahovary care, cu toate că pretinde a face parte din *elita socială*, nu se sfieşte a amesteca numele uneĭ artiste în polemica dintre ziariştĭ?

Las la apreciarea publiculuĭ purtarea unuĭ bărbat care, în loc de a se pune faţă în faţă cu un alt bărbat despre care el crede că 'l insultă, are micimea de suflet de a ataca pe o femee.

Grigori Ventura.

Protecţionismul

LONDRA, 22 Februarie. — La banchetul de ierĭ al Camerilor de comerţ, Lord Salisbury a arătat îmbunătăţirea situaţiuneĭ comerciale. Cu toate acestea, sunt douĕ puncte negre, a zis el; tendinţele protecţioniste ale Francieĭ şi ale Americeĭ. Cât despre Englitera, ea este decisă a nu se lăsa să fie influenţată în politica sa comercială de aceea a Statelor streine.

DRĂGUŢUL DE IMPĔRAT

Când ziarul *Tribuna* din Sibiŭ a îndemnat pe Românĭ să'şĭ îndrepteze apelul lor în chestiunea azilelor de copiĭ către Impĕrat,—am căutat să amintim că şi în alte ocaziunĭ analoage, monarhul a făcut promisiunĭ orĭ câte, dar nu a ţinut nicĭ una. Prin urmare, o asemenea încercare din partea Românilor saŭ a celor-l'alte naţionalităţĭ ar fi zadarnică.

N'a trecut mult de atuncĭ şi împrejurările par a ne da dreptate.

Maĭ sĕptămâna trecută ziarul *Budapesti Hirlap* din Pesta şi după dînsul *Pester Lloyd* spun că Impĕratul a avut o convorbire cu un deputat ungur din Dietă, a vorbit cu dînsul despre progresele pe carĭ le face respândirea limbeĭ maghiare şi a zis Impĕratul *că ar dori ca proiectul să devie cât maĭ îngrabă lege şi să poată da rezultatele aşteptate.*

Apoĭ asupra acesteĭ teme scrie tot *Budapesti Hirlap* un lung articol, zicênd că vorbele Suveranuluĭ sunt un avertisment pentru Româniĭ ceĭ neastâmpăraţĭ şi că agitaţiunea lor contra proiectuluĭ ungar este un atac contra tronuluĭ.

Ziarele româneştĭ de dincolo s'aŭ alarmat cu drept cuvînt de aceste vorbe ale Impĕratuluĭ şi nu pot admite exactitatea lor. Ele cred maĭ mult că sunt nişte scornriturĭ ale foilor maghiare.

Ştiŭ că Unguriĭ sunt capabilĭ să invente orĭ-ce în interesul cauzeĭ lor, dar iarăşĭ nu se poate lesne închipui ca ziarul oficios al guvernuluĭ din Pesta să atribue Impĕratuluĭ lucrurĭ la carĭ El nu s'ar fi gândit.

Fraţiĭ noştri îşĭ fac iluziunĭ.

Dar experienţa a dovedit că după cum Româniĭ ziceaŭ că încredinţarea greacă este o încredinţare de nimic, tot ast-fel trebuie să zicem şi noĭ că *încredinţarea împĕrătească e o încredinţare de nimic.*

Să nu credem că Impĕratul a fost capabil să rostească asemenea cuvinte? Să nu credem că şi-a uitat că este împĕratul numaĭ al Austrieĭ şi al Ungarieĭ, ci al tuturor popoarelor din monarchie? Să nu credem?

Dar acest împĕrat a maĭ înşelat odată pe Românĭ. A făgăduit delegaţieĭ din 49 că va îndeplini cererile lor şi imediat şi-a călcat cuvêntul şi când delegaţia i-a amintit cele spuse maĭ nainte, atuncĭ s'a grăbit să le spuie din noŭ ce dreptate se va face.

Dreptate însă nu s'a făcut. Şi acest împĕrat, care a promis dreptate, a comis actele cele maĭ nedrepte faţă de naţionalităţĭ.

Căcĭ dualismul actual al statuluĭ nu este lovitura cea maĭ teribilă dată cererilor drepte ale naţionalităţilor şi ale Românilor în special?

Şi pe acest pact nedrept şi nenatural îşĭ reazemă puterea actualul împĕrat.

Monarhul Franţ Iosef ştie că Româniĭ—un factor atât de însemnat din monarhie — nu iaŭ parte la viaţa publică. Căutat-a vre o dată să le cerceteze plângerile şi să le satisfacă? Nicĭ de cum.

Monarhul a aflat asemenea de agitaţiunea grozavă dintre Românĭ contra azilelor din copiĭ. Şi nu i-a venit de fel în minte să se întrebe: dar ce o fi? ce nemulţumirĭ aŭ eĭ? Era dator a face aceasta pentru ca egal să se poarte cu toţĭ supuşiĭ din împĕrăţie.

De aceea e foarte posibil ca împĕratul să şi fi uitat care trebue să fie poziţiunea sa dreaptă şi să fi exprimat dorinţa de a vedea maghiară rĕspândită aşa cum vor Unguriĭ.

Să lăsăm dar iluziunile; cel puţin nu vom avea ce să perdem, vom şti tot-d'auna la ce să ne aşteptăm.

Iar dacă e vorba să spunem ceva monarhuluĭ, nu rugăciunĭ se cade să-ĭ îndreptăm, ci să-ĭ amintim că *nu popoarele sunt ale împĕraţilor, ci împĕraţiĭ sunt aĭ popoarelor.*

Gheorghe Adamescu.

MEMORIUL
STUDENŢILOR UNIVERSITARI
privitor la
Situaţiunea Românilor din Transilvania şi Ungaria

(Urmare)

III

Maghiariĭ susţin cu multă obstinaţiune, că Româniĭ nicĭ în Ardeal, nicĭ în celelalte ţărĭ ale coroaneĭ ungare nu sunt autohtonĭ, ci poporaţiune venită tîrziŭ după întemeiarea statuluĭ ungar. Eĭ n'aŭ putut însă până acum să scoată la iveală nicĭ o dovadă din care am putea să ne încredinţăm, când anume şi de unde aŭ venit Româniĭ în Carpaţĭ. Din contra, cel maĭ vechiŭ cronicar al Ungarieĭ anonimul notar al regeluĭ Bela susţine că Maghiariĭ, când aŭ venit din Asia, aŭ găsit pe pămêntul ocupat azĭ de Românĭ, treĭ deosebite state române şi că aceştĭ principĭ n'aŭ fost învinşĭ, ci aŭ încheiat legăturĭ de alianţă cu veciniĭ lor maghiarĭ. Şi sunt multe dovezĭ că până în secolul al XIII Româniĭ în maĭ multe părţĭ ale Carpaţilor eraŭ organizaţĭ ca oamenĭ liberĭ, sub Voivozĭ şi Knezĭ, carĭ eraŭ vasalĭ aĭ Regilor Ungarieĭ, dar aveaŭ aşezămintele lor propriĭ.

Regele Ştefan I, fondatorul regatuluĭ Ungarieĭ, după bătăliĭ crunte purtate cu Ardeleniĭ, recunoaşte Transilvanieĭ titlul de *ducat* saŭ *voivodat*. Aceştĭ Voivozĭ, de şi puşĭ sub suzeranitatea regilor Ungarieĭ, aveaŭ totuşĭ o putere administrativă şi legislativă proprie, aveaŭ apoĭ şi atributul special suzeranităţiĭ în evul mediŭ, aşa numit *juscollationis bonorum*, adică dreptul de a face donaţiunĭ de pămênt, pe care nu 'l aveaŭ de cât regiĭ atât în ţările feudale cât şi nefeudale.

Sub Voivoziĭ eĭ vasalĭ, Transilvania rĕmâne autonomă până la 1526, când Ungaria cade sdrobită de puterea Turcilor în bătălia de la Mohacĭ. La această dată ea se separă de Ungaria, devine independentă, şi în multe din actele oficiale din secolul XVI şi XVII o vedem intitulându-se *regnum Transilvaniae*, iar în actul păciĭ de la Westfalia (1648) cabinetele Europeĭ aŭ numĕrat principatul Transilvanieĭ între statele libere şi independente iar Domniĭ aŭ fost înregistraţĭ în seria principilor suveranĭ. In timp de aproape doĭ secolĭ, cât a durat independenţa eĭ, Transilvania a avut să poarte multe şi grele lupte cu Turciĭ; sleită însă de puterĭ ea caută sprijin în afară şi astfel concede suveranitatea ţăreĭ Caseĭ de Habsburg în persoana luĭ Leopold I, cu condiţiune ca ţara să 'şĭ păstreze autonomia, libertatea de a 'şĭ alege pe toţĭ demnitariĭ şi funcţionariĭ sĕĭ şi de a se conduce dupe legile sale propriĭ. Aceste condiţiunĭ împĕratul Leopold, prin diploma sa din 4 Octombre 1691, le confirmă în tocmaĭ. Ast-fel se făcu uniunea *personală* a Transilvanieĭ cu Ungaria, în persoana luĭ Leopold I, ca rege al Ungarieĭ. Autonomia Transilvanieĭ conform tractatuluĭ cu Leopold I a fost confirmată apoĭ succesiv de Carol VI în sancţiunea pragmatică şi de Maria Tereza. Către finele domnieĭ sale Iosif II dorind să înzestreze populaţiunile din imperiul sĕŭ cu constituţiunĭ nouĭ, a suspendat pe cele existente şi a căutat să introducă reforme în sensul ideilor sale. Dieta Transilvanieĭ din 1790 protestează contra atingeriĭ aduse autonomieĭ ţăreĭ prin aceste dispoziţiunĭ şi agitaţiunea continuă până în 1791, când Leopold al II asigură din noŭ autonomia ţăreĭ, confirmând toate dispoziţiunile diplomeĭ din 1691 şi din pragmatica sancţiune. Această autonomie a fost încă o dată întărită în 1837 de împĕratul Ferdinand, pentru ca apoĭ în aniĭ 1848 şi 1865, în dispreţul tradiţiunilor şi al dreptuluĭ istoric, să fie sacrificată visuluĭ bolnav al unuĭ stat maghiar unitar şi omogen.

Dar şi în 1848 şi în 1865 şi până astăzĭ *Româniĭ continuând cu fidelitate tradiţiunea ţăriĭ, aŭ protestat din toate puterile lor în contra acesteĭ violărĭ a tractatelor şi a legilor eĭ fundamentale, în contra acesteĭ nesocotirĭ făţişe a drepturilor eĭ istorice.* Demersurile lor pe lângă Curtea din Viena aŭ fost însă zădărnicite, graţie maĭ ales împrejurărilor politice, iar glasul lor înăbuşit, înainte de a ajunge la urechile Europeĭ, de către tirania maghiară, care a declarat şi întreţiune un resboiŭ de moarte în contra elementuluĭ românesc şi compact.

Timp îndelungat de la veniréa Maghiarilor, Româniĭ aŭ fost stăpâniĭ patrieĭ lor. Şi nu există nicĭ o dovadă, că aceştĭ oamenĭ liberĭ aŭ fost supuşĭ fie în virtutea dreptuluĭ de cucerire, fie sub orĭ şi care alt titlu.

Abia pe la sfîrşitul secoluluĭ XV şi pe la începutul secoluluĭ XVI, când Româniĭ îşĭ consumaŭ puterile în luptă cu Turciĭ, Maghiariĭ s'aŭ constituit stăpânĭ, aŭ creat legĭ, prin care i-aŭ declarat pe Românĭ ca toleraţĭ numaĭ pe pămêntul lor strămoşesc.

Pe când dar în Munţenia şi în Moldova Româniĭ se luptaŭ contra Turcilor, în Transilvania şi Ungaria eĭ aŭ ajuns robĭ aĭ pămîntuluĭ şi trataţĭ cu atâta asprime, în cât până chiar şi preoţiĭ lor eraŭ puşĭ la muncă silnică. Numaĭ aceia dintre dînşiĭ, carĭ îşĭ renegaŭ legea şi neamul, eraŭ admişĭ în rîndul oamenilor liberĭ.

Dar împilările apăsaŭ din ce în ce maĭ greŭ asupra Românilor, ţintind la desĕvîrşita lor istovire, până când în 1784, răbdarea eşind din marginile sale, se rescular ă sub căpeteniile lor Horia şi Cloşca. Increzĕtorĭ însă în spiritul de dreptate al împĕraţilor din Casa Habsburgilor şi maĭ ales în umanitatea luĭ Iosif II, eĭ se liniştesc curînd obţinênd şi dreptul de liberă migraţiune.

In anul 1850 în sfîrşit, după înăbuşirea revoluţiuniĭ maghiare, câştigă şi Româniĭ proprietatea asupra pămênturilor muncite de dînşiĭ şi dreptul de a-şĭ trimite copii la şcoală şi de a ocupa, dacă aŭ cualificaţiunea cuvenită, orĭ şi ce funcţiune publică.

Ajunşĭ ast-fel să resufle maĭ liber şi bucurându-se de o administraţiune aspră, dar europeană, Româniĭ sunt cuprinşĭ de un puternic avênt de desvoltare. Eĭ înfiinţează în timp de câţĭ-va anĭ peste o mie de şcolĭ săteştĭ, adună din sĕrăcia lor fondurĭ şi întemeiază maĭ multe gimnaziĭ, şcolĭ pedagogice şi seminare, îşĭ trimit tineriĭ maĭ ales pe la universităţĭ germane, maĭ ales la Viena şi la Graz, ba încep să adune fondurĭ pentru susţinerea uneĭ Academiĭ naţionale.

In anul 1860. Impĕratul Francisc Iosef I, atuncĭ încă destul de puternic, pentru ca să înfrâneze pornirile asiatice ale urmaşilor luĭ Atila, dorind să asigure desvoltarea pacînică a popoarelor din împĕrăţia sa, proclamă principiul egaleĭ îndreptăţirĭ a naţionalităţilor şi dispune ca fieşte-care naţionalitate să se folosească de limba eĭ proprie atât în administraţiune, cât şi la instanţele judecătoreştĭ. Ast-fel şi cele 3 milioane de Românĭ, carĭ ocupă în mase compacte partea despre rĕsărit a monarchieĭ, aŭ ajuns să introducă limba lor în viaţa publică a patrieĭ lor.

Organizaţiunea aceasta era întemeiată pe tradiţiunile ţărilor ce constituesc monarchia şi în deosebĭ şi pe ale Ungarieĭ, care în toate timpurile a fost stat poliglot, în acelaşĭ timp consolidarea statuluĭ cerea ca dregĕtoriĭ şi maĭ ales judecătoriĭ să cunoască limba, interesele speciale şi obiceiurile poporaţiunilor ce administraŭ.

Maghiariĭ înşişĭ aŭ recunoscut aceasta şi în timpul când se luptaŭ pentru independenţa regatuluĭ ungar, conducĕtoriĭ lor aŭ promis sĕrbătoreşte, că nu numaĭ vor respecta drepturile de liberă desvoltare a naţionalităţilor, ci le vor maĭ şi lărgi şi garanta prin legĭ speciale. Astfel eĭ obţin sprijinul uneĭ însemnate părţĭ din concetăţeniĭ lor Germanĭ, Românĭ şi Slavĭ, se unesc cu Germaniĭ de peste Leita şi după înfrângerea suferită de monarchie în 1866 la Sadova ajung să încheie pactul dualist.

In virtutea pactaţiunilor dualiste Dieta din Budapesta şi recunoaşte apoĭ caracterul poliglot al statuluĭ ungar şi crează în anul 1868 douĕ legĭ fundamentale.

Una din aceste legĭ asigură bisericilor autonomia şi dreptul de a înfiinţa şi susţine din fondurile lor şcolĭ naţionale asupra cărora statul nu are de cât dreptul de supraveghiare.

A doua, legea pentru naţionalităţĭ, dispune :

a) ca pretutindenea unde în administraţiune şi la judecătoriĭ se introdusese limba vre-uneia dintre naţionalităţĭ, să rĕmână pe viitor limba oficială alăturea cu cea maghiară.

b) ca în ţinuturile cu poporaţiune română, germană şi slavă să se înfiinţeze şi să se susţină din bugetul comun aşezĕminte de cultură, în care tinerimea să'şĭ poată face studiile secundare în limba maternă.

Aceste douĕ legĭ, carĭ constituesc pactul fundamental al regatuluĭ ungar, aŭ fost create de Maghiarĭ cu rezerva mentală de a fi în urmă călcate.

Prin dualism Maghiariĭ aŭ câştigat mult, dar visul de aur, crearea unuĭ stat maghiar independent, nu putuse nicĭ de astă-dată să fie adus la îndeplinire. Acest vis nebun n'a încetat însă de a'ĭ stăpâni şi, altoit de fanatismul tenace caracteristic raseĭ lor, continuă a fi ţinta către care converg în taină aspiraţiunile lor naţionale şi manoperele ascunse ale politiceĭ lor. Condiţiunea realizăreĭ acestuĭ vis e absorbirea naţionalităţilor din regatul ungar, maghiarizarea cu orĭ-ce preţ a lor. Ast-fel e lucru de sine înţeles că această acţiune nu putea fi susţinută de cât prin continua călcare a legilor din 1868. Deprinşĭ apoĭ a trăi din exploatarea concetăţenilor lor, Maghiariĭ nu puteaŭ suporta egalitatea şi concurenţa liberă. Nobiliĭ lor, oamenĭ cheltuitorĭ şi ast-fel în mare parte ruinaţĭ, se ţineaŭ în drept a ocupa şi fără de cualificaţiunea cuvenită funcţiunile publice, căcĭ funcţiunile eraŭ apanagiul lor ereditar. Eĭ nu voiaŭ decĭ să'şĭ maĭ dea osteneală de a învĕţa şi limba acelora pe carĭ voiaŭ să'ĭ administreze orĭ să'ĭ judece şi stăruiaŭ ca legile create de parlamentul ungar şi sancţionate de Regele Ungarieĭ să nu fie executate.

Pentru ca însă călcarea acestor legĭ să fie cu putinţă, trebuia să se falsifice aşezĕmintele constituţionale şi să fie scoşĭ din parlamentul ungar Germaniĭ. Româniĭ şi Slaviĭ, *carĭ constituesc peste 70% din poporaţiunea statuluĭ ungar*. Ast-fel alagerile pentru parlament aŭ devenit un adevĕrat rezboiŭ civil. Nobilimea maghiară, pentru care luptele politice sunt o cestiune de conservare individuală, teroriza pe alegĕtorĭ prin agenţiĭ putereĭ publice şi, prin bande organizate din slugile lor, asmuţa pe poporul maghiar asupra naţionalităţilor, violentaŭ conştiinţele şi cumpĕraŭ voturĭ cu banĭ luaţĭ de cele maĭ multe orĭ din casele statuluĭ şi resplăteaŭ pe agenţiĭ electoralĭ cu funcţiunĭ publice. Alegerile conduse prin asemenea oamenĭ degeneraŭ apoĭ în bătăliĭ formale, în care morţiĭ şi răniţiĭ cădeaŭ cu zecile şi devastaţiunile cauzaŭ pagube de sute de miĭ de florinĭ.

In deosebĭ faţă cu Româniĭ, carĭ sunt cea maĭ compactă şi cea maĭ numeroasă dintre naţionalităţile din regatul ungar, s'aŭ luat chiar şi mĕsurĭ legislative.

De oare-ce în Transilvania Româniĭ fac peste 70 la sută din poporaţiunea totală şi ast-fel puteaŭ să dispună în toate împrejurările de maioritate, nu numaĭ s'a decretat, cu toate protestările Românilor, contopirea în regatul ungar a acesteĭ ţărĭ, care tot-d'auna a fost autonomă, ci s'a maĭ creat şi *o lege electorală specială*, prin care foştilor nobilĭ li se acordă vot, fără de nicĭ un cens, iar celor l'alţĭ cetăţenĭ li se cere cens maĭ mare, ca orĭ şi unde în Europa, împătrit şi în unele părţĭ înzecit, ca în alte părţĭ ale regatuluĭ ungar. Apoĭ numĕrul deputaţilor e aşa fixat, în cât, făcênd repartiţia *pentru Maghiarĭ vine un deputat la treĭ până la cincĭ miĭ de locuitorĭ, iar pentru Românĭ un deputat corespunde sumeĭ de cincĭ-zecĭ şi şaşe-zecĭ de miĭ de locuitorĭ.* In acelaşĭ timp pretutindenĭ. unde Româniĭ trăesc în mase compacte, cercurile electorale, administrative şi judecătoreştĭ aŭ fost împărţite ast-fel, ca puţiniĭ Maghiarĭ să fie aproape de centru, iar Româniĭ să aibă a face treĭ şi patru zile, când vor să ia parte la viaţa publică.

Ast-fel Transilvania de şi contopită cu Ungaria are totuşĭ o lege electorală specială, creată din adins în contra populaţiuneĭ române.

Evident că noĭ, popoarele europene, nu putem să luăm parte la asemenea viaţă publică.

In deosebĭ Româniĭ, carĭ dispun de maioritate în vre-o sută de cercurĭ electorale, vĕzênd vĕrsările de sânge şi devastările, violentarea şi corupţiunea cu care nobilimea maghiară făcea alegerile, voind a se feri de orĭ şi ce contact cu elementele corupte şi temêndu-se ca nu cum-va încăierările electorale sa degenereze în revolte sângeroase, s'aŭ retras în cele din urmă din viaţa publică a regatuluĭ ungar.

Ast-fel prin violentare şi corupţiune, prin rea credinţă şi călcare de legĭ, asmuţând pe poporul maghiar asupra celor l'alţĭ compatrioţĭ aĭ sĕĭ şi ameninţând Coroana cu o revoluţiune în sensul luĭ Kossuth, nobilimea ruinată a Ungarieĭ a ajuns a face, ca în parlamentul din Budapesta să fie reprezentată *numaĭ naţionalitatea maghiară, minoritatea ţăriĭ.*

Parlamentul ast-fel constituit a lăsat apoĭ ţara în exploatarea nobilimeĭ şi a aprobat în aplause sgomotoase toate călcările de lege făcute de guvernul ungar în contra naţionalităţilor.

Şi oameniĭ deprinşĭ cu viaţa europeană nu pot să'şĭ facă închipuirĭ despre stările asiatice ale Ungarieĭ de astă-zĭ.

(Va urma)

Liga pentru Unitatea de cultură a Românilor

Lista de subscripţie a ziaruluĭ *Adevĕrul* :

Ziarul Adevĕrul	100 leĭ
Al. V. Beldimanŭ . . .	40 „
D. Panaite Donicĭ . . .	70 „
D. Anton Borneanu ing.	20 „
D. G. Francisc (Bacăŭ) .	3. „
D. Barbu Nicolae prof. .	100 „
Petre Mihail	5 leĭ
Preotul Chiriac Bidoianu	20 „
Gheorghe Pitiş prof. . .	30 „
D. I. Ardeleanu fost serg. maj.	2.50
D. D. Marinescu-Bragadir	200 „
Un român de viţă veche	5 „
A. C.	2 „
Iacob Fătu	50 „
I. Berberianu	10 „
P. Bancotescu	5 „
D-na E. C.	15 „
Iorgu D. H. Ioan . . .	22.50
D-na Elena I. D. H. Ioan	10 „
Ghiţă Stoenescu . . .	10 „
V. Secăreanu	5 „
Vlad Cernăţeanu . . .	40 „
Eleviĭ cl. VII lic. Sf. Sava	25 „
Jaques Herdan	100 „
D. C. A. Budac	5 „
Eleviĭ claseĭ V lic. Sf. Sava	25 „
D-ra Maria Dr. Nichita .	10 „
D. Dr. Nichita.	20 „
Eleviĭ Şcoaleĭ comerciale .	52.50
D. B. Secăreanu . . .	5 „
D. R. Cordescu	100 „
D. A. Katz	4 „
Eleviĭ cl IV gimn. Bacăŭ	14 „
Locotenent T. T. . . .	5 „
Eleviĭ cl. VI lic. st. Sava	25 „
Eleviĭ şc. de mişcare C. F. R.	25 „
D C. N. Moscu	25 „
Dimitrie Lăzărescu . . .	4 „
(Va urma) Total leĭ	1204.50

INFORMAŢIUNI

Redacţia şi Administraţia ziaruluĭ *Adevĕrul* s'aŭ mutat în localul tipografieĭ Thoma Basilescu, Bulevardul Elisabeta Nr. 111, (Casa Dr. Steiner) colţul strădeĭ Brezoianu.

—※—

Adunarea generală a ligeĭ pentru unitatea culturală a românilor, secţiunea din Târgovişte, întrunindu-se în ziua de 27 Ianuarie, în localul gimnasiuluĭ, a ales un comitet de 21 membriĭ. Acest comitet a ales la rîndul sĕŭ un preşedinte, din sînul sĕŭ, un alt comitet iar de 5 membriĭ numit executiv, însărcinat cu conducerea lucrărilor secţiuneĭ constituită în oraşul Târgovişte, care numără până acum peste o sută de membriĭ.

—※—

La 27 ale curenteĭ lunĭ se va ţine o adunare eutra-ordinară a acţionarilor primeĭ societăţĭ române pentru fabricarea hârtieĭ „Letea".

—※—

D. Cârlova, prefectul de Ilfov, a declarat că va demisiona din acest post; de asemenĭ şi D. Fălcoianu, directorul general al penitenciarelor.

—※—

Până astăzĭ nicĭ un prefect din ceĭ 14 carĭ sunt în Bucureştĭ, nu a demisionat.

Ceva maĭ mult, uniĭ asigură guvernul că'l vor servi cu cea maĭ mare credinţă, de oare-ce sunt ceĭ maĭ adevĕraţĭ şi înfocaţĭ conservatorĭ... de prefecturĭ.

—※—

Consilieriĭ colegiuluĭ I comunal din Bârlad, în numĕr de nouĕ, aŭ demisionat în urma alegereĭ D-luĭ Costache Popescu ca primar al oraşuluĭ.

—※—

Primim din Călăraşi plîngerea, că în acel oraş timbrele postale lipsesc aşa că lumea e nevoită să alerge pe la toţĭ debitanţiĭ când are nevoe de a trimite o scrisoare.

—※—

Astăzĭ pe la orele 5 dimineaţa s'a aprins localul taxăreĭ accizelor de la bariera Dorobanţilor, arzênd cu desĕvêrşire. Registrele aŭ fost scăpate. Nu se ştie însă dacă sunt toate.

Pompieriĭ s'aŭ mărginit numaĭ a apăra casele din prejur de oare-ce localul era de scândurĭ.

—※—

Balul institutuluĭ de bine-facere „Providenţa", ce s'a dat în folosul sĕŭ, la 9 Februarie 1891, a produs un venit de 21,135 leĭ; iar cheltuelile aŭ fost de 5,130 leĭ; ast-fel câştigul net rĕmâne de leĭ 16,005. Ofrandele ce s'aŭ dăruit la acest bal de către diferite societăţĭ şi persoane bucureştene atinge ţifra de 4,750 leĭ.

—※—

Primim din partea consiliuluĭ comunal Tituleşti (judeţul Oltul) plângerea că actualul primar, ales de curênd, cerând fostuluĭ primar să'ĭ dea în primire arhiva şi sigiliul primărieĭ, acesta a închis primăria, luând cu dînsul sigiliul şi dispărând împreună cu notarul sĕŭ. Ast-fel noul primar, cu întregul consiliŭ, se găseşte în poziţiunea de a nu'şĭ putea esercita funcţiunea lor în localul primărieĭ. Eĭ cer cu drept cuvînt intervenirea unuĭ inspector administrativ spre a ancheta aceste fapte şi a da judecăţeĭ pe culpabilĭ.

—※—

La sfîrşitul luneĭ acestia va apare o horă **Liga Română** dedicată studenţimeĭ române şi compusă de D. *M. C. Cordoneanu*, cunoscutul nostru compozitor şi directorul revisteĭ „România Muzicală."

Poezia aceşteĭ hore este datorită D-luĭ Ilie Ighel.

Hora, a căreĭ muzică este încântătoare, se va vinde cu 1.50 banĭ.

De asemenea D. Cordoneanu va dona şi 100 exemplare în folosul ligeĭ.

—※—

D. Dimitrie Lăzărescu, comerciant din Capitală, ne-a adus 4 leĭ pentru liga culturală şi 2 pentru monumentul Vânătorilor din Prahova.

Mulţumirile noastre.

—※—

Duminică, 24 c., orele 2 p. m., Societatea „Tinerimea Română" va ţine şedinţă publică în sala Facultăţeĭ de Medicină. D-l Dumitru Buzenchi va vorbi despre : „rolul electricităţeĭ în economia animală."

—※—

Astă-noapte pe la orele 10 şi jumĕtate a izbucnit un mic foc în strada Ştirbey-Vodă la Nr. 183.

Focul a provenit din încingerea varuluĭ. Observându-se imediat, cu ajutoarele date de vecinĭ şi trecĕtorĭ focul a putut fi stins.

—※—

Sinuciderea din Calea Victorieĭ

In Calea Victorieĭ la Nr. 77 s'a sinucis ierĭ pe la orele 3 şi jumĕtate dimineaţa, Alexandru Cerceleanu, trăgându'şĭ un glonţ de revolver în tîmpla dreaptă.

Moartea nenorocituluĭ a fost imediată.

Alexandru Cerceleanu era în vârstă de vr'o 48—52 de anĭ.

El a pierdut o mare parte din averea sa şi aceasta ar fi cauza actuluĭ de disperare.

Se maĭ zice însă că adevĕrata cauză a sinucidereĭ ar fi că l'a părăsit soţia.

Cadavrul a fost transportat la spitalul Colţea, în urma cercetărilor făcute de D-nul Procuror Stavri Predescu.

Ştirĭ telegrafice

ROMA, 21 Februarie. — Camera a ales comisiunea bugetară; ea se compune din 6 ministerialĭ şi din 2 membriĭ aĭ opoziţieĭ. Majoritatea guvernamentală a CamereĬ e de aproape vr'o 50 de voturĭ.

BRUXEL, 21 Februarie. — Guvernul notificând Primaruluĭ că pe viitor va interzice manifestaţiile publice, primarul a rĕspuns că guvernul n'are dreptul să se amestece de cât în casul când poliţia comunală nu ar fi suficientă.

Lista de subscripţiune pentru ridicarea unuĭ monument naţional în oraşul Ploeştĭ, spre amintire vitejilor vînătorĭ din Batalionul al II, căzuţĭ în rezboiul din 1877 (78).

D. Petre Mihail	25	leĭ
D. St. Iulian	5	„
I. Ardeleanu fost serg. major	2	50
Alex. V. Beldimanŭ. . . .	20	„
I. Berberianu	10	„
Un Român de viţă veche. .	5	„
Iacob Fĕtu	20	„
Doamna E. C.	5	„
G. Iamandi	10	„
Dr. George Mileticĭ . . .	10	„
Jaques Herdan	40	„
D. Locotenent T. T. . . .	5	„
D. C. N. Moscu	15	„
„ P. Rădulescu	10	„
„ Dimitre Lăzărescu . . .	2	„
(Va urma) Total .	182	50

PARIURILE LA CURSE

PARIS, 21 Februarie. — In urma uneĭ conferinţe între D-niĭ Fallière, Beaurepaire şi Banoston, procurorul Republiceĭ D. Constans a dat ordin să se aresteze Dumineca viitoare toţĭ indiviziĭ carĭ pe câmpul alergărilor de caĭ vor exersa industria joculuĭ. Guvernul este de părere că numaĭ o lege poate să autoriseze rămăşagurile.

GEORGES PRICE

Biletul de voe

Sauville este o biată garnizonă. Regimentele de cavalerie sunt ursite ca să trăiască numaĭ în oraşele de provincie: Castres, Pontivy, Sauville, etc. Inţelegeţĭ dar: o bucată de loc pustie, cu pomĭ şi cu o piaţă mare în capăt; în mijlocu pieţiĭ statua unuĭ om mare local, cocoţată pe un piedestal şi întinzênd braţele spre o cazarmă mare închizênd cu cele treĭ corpurĭ ale eĭ cu ferestrele uniforme curtea mare unde cavaleriĭ cu bonetă mică albă şi în târlicĭ, îngrijesc, când e ziua frumoasă, caiĭ pe carĭ li i-a încredinţat statul.

Eram acolo, în al 21-lea de vînătorĭ călărĭ, vre-o cincĭ-spre-zece voluntarĭ de un an, carĭ răbdam cele douĕ-spre-zece lunĭ pe carĭ trebuia să le facem şi ne sileam să ne mângâiem ducêndu-ne cât puteam maĭ des în marele oraş Lorges, care era departe un ceas cu drumul de fier. Cunoaşteţĭ de sigur Lorges, mare port de mare, celebru pentru comerţul şi pentru industria luĭ, şi care vede miĭ de corăbiĭ trecênd prin basinele luĭ formate de îmbucătura Vareneĭ.

In Lorges sunt averĭ foarte marĭ, armatorĭ bogaţĭ, proprietarĭ chiaburĭ, douĭ orĭ treĭ bancherĭ milionarĭ. Toată lumea asta petrece şi când vine vremea, e numaĭ un şir de balurĭ marĭ pentru carĭ se construeşte grădinĭ de iarnă, şi de carĭ se vorbeşte apoĭ tot anul.

***

Unuĭ din balurile care se anunţa să fie cel maĭ oriental trebuia să fie la D. Bonnereau, casierul general din Lorges.

Nevasta sa, frumoasa D-na Bonnereau, fusese aşa de bună că 'mĭ trimisese o invitaţie.

Colonelul meŭ, bunul marchiz Graslin de la Puisaye, îmĭ dăduse un bilet de voe pentru noaptea ca să mĕ pot duce la bal; îmbrăcasem o uniformă de fantezie, fără să ţin câtuşĭ de puţin seamă de ordonanţă: pantalonĭ de postav negru şi un dolman albastru cu balene şi cu tresele de mătase. Pe urmă plecasem şi intrarea mea în bal — să las modestia la o parte — fusese foarte băgată în seamă.

Nu vĕ descriŭ minunile baluluĭ. Şi azĭ vorbeşte lumea din Lorges, din Sauville şi zece leghe împrejur, de palmieriĭ uriaşĭ rĕspândiţĭ pretutindenĭ, de ceĭ douĭ-spre-zece feciorĭ în livrele scumpe carĭ luaŭ

paltoanele din spatele invitaţilor, de luxul supeuluĭ servit la opt sute de persoane pe măsuţe de câte patru tacâmurĭ.

Maĭ cu seamă de supeŭ nu vĕ vorbesc fiind-că n'am mâncat şi să vĕ spun şi din ce pricină nu am mâncat: eŭ aveam bilet de voe pentru toată noaptea, însă a doua zi de dimineaţă la şase ceasurĭ trebuia să fiŭ la cazarmă pentru exerciţiul pe jos.

Cel d'întâĭ tren plecând din Limoges la şapte ore, eram silit să plec cu trenul de la miezul nopţiĭ. Cam prost lucru; dar ce să 'ĭ facĭ disciplineĭ?

Prost lucru maĭ cu seamă fiind-că jucasem mereŭ cu o tînĕră prea frumoasă, o oacheşe foarte încântătoare de opt-sprezece anĭ, care valsa prea bine şi care avea şi un nume dulce: Estella, Estella Barillier. Am spus că jucasem numaĭ cu dînsa. Eĭ bine! lucrul acesta nu plăcea nicĭ de cum unuĭ domn în faţa căruia eŭ, simplu cavaler d'a doua clasă, aş fi trebuit să plec capul: un locotenent tînĕr din regimentul meŭ pe care 'l chema Garin de Peltreau. Îmĭ ziceam însă în gând că orĭ şi cum eram amândouĭ din lumea bună, îmbrăcaţĭ deosebit şi îmĭ făceam teoriĭ asupra egalităţeĭ în faţa orhestreĭ. Ca concluzie, dansam mereŭ cu Estella; vorbeam, rîdeam şi mamiţica se uita rĕŭ la mine.

La douĕ-spre-zece fără un sfert îmĭ luaĭ adio şi plecaĭ. La ora 1 eram în Sauville. Mĕ desbrăcaĭ de uniforma cochetă pe care o arătasem în bal, trăseĭ botforiĭ, luaĭ în spate dolmanul cel gros, încinseĭ sabia cazonă, şi fiind-că nu aveam cea maĭ mică poftă ca să dorm, mĕ duseĭ la hotelul Franciеĭ unde vĕzusem lumină.

***

Tata Morissel nu era culcat. Îmĭ dete să mănînc un puĭ rece şi el se puse lângă sobă ca să se încălzească. Eŭ mîncam şi mĕ gândeam la supeul casieruluĭ unde aş fi putut şi eŭ să am o masă între douĕ perechĭ de umerĭ albĭ.

Deodată auziĭ o gălăgie mare, un sgomot de paşĭ micĭ carĭ tropăiaŭ, un fişiit de atlaz... Intorseĭ capul.

Era Estela!

Estela şi după dînsa D. de Peltreau. Estela tot în toaletă de bal, foarte mişcată, foarte roşie, cu o mantilă de lână pe cap, cu o haină de atlaz alb pe umerĭ, şi D. de Peltreau, foarte tulburat şi el, care alerga la otelier zicêndu'ĭ:

— Domnule Morissel, aĭ o cameră bine ascunsă?... Eĭ! dar e cineva aci! zise el cun un glas nu tocmaĭ dulce când mĕ vĕzu.

Ah! virtute a uniformeĭ! D-ta te-aĭ fi încurcat, scumpe cititor, nu 'ĭ aşa? Eŭ, de fel! un militar nu se încurcă nicĭ o dată. Luaĭ îndată poziţia soldatuluĭ fără arme, şi, drept, cu ochiĭ la cincĭsprezece paşĭ, cu mâna pe chipiŭ, aşteptaĭ.

— Ah! d-ta eştĭ! zise d. de Peltreau încurcat.

— Da, domnule locotenent, e...eŭ sunt.

— Ah! o idee! Prietine, scumpul meŭ prietin, d-ta aĭ negreşit o cameră?

— Eŭ, d-le locotenent! dar nu 'ĭ iertat aşa lucru!

— Aide de! Nu aĭ de fel?

— Hîm! hîm!

— Aĭ! Are cameră, Estelo.

— Da, d-le locotenent.

— Dragul meŭ prieten, d-ta eştĭ om cum se cade, noĭ sîntem oamenĭ cum se cade... Lasă-ne, domnule Morissel.... Iacă istoria: iubesc pe d-şoara... Domnişoara mĕ vrea de bărbat. Mama eĭ nu vrea. Şi înţelegĭ d-ta...

— Ba nu.

— Eĭ bine! am plecat din bal; cu chipul acesta...

— Părinţiĭ n'aŭ să maĭ poată refuza...

— Tocmaĭ. Atât numaĭ că are să vie după noĭ să ne prinză. Am făcut amîndoĭ o prostie. Am uitat că trenul care pleacă la miezul nopţiĭ se opreşte la Sauville. Aŭ să se ducă să ne caute la toţĭ camaraziĭ meĭ! aŭ să ne caute prin toate otelurile! N'o să se gândească nimenĭ să ne caute în camera d-tale!

Drace! drace! Un locotenent este tot locotenent; dar însfîrşit respectul ierarhieĭ nu cere poate tocmaĭ-tocmaĭ ca să'ţĭ daĭ camera numaĭ aşa unuĭ locotenent şi uneĭ fete.

— Staĭ la îndoială? Stă la îndoială, Estelo, vorbeşte tu.

— Domnule . . . zise fata, cu ochiĭ în jos...

— O! domnişoară, domnişoară!

— Dar o să rĕmâĭ cu noĭ, scumpe prietine, să rĕmâĭ cu noĭ. Vom sta toată noaptea de vorbă. O să citim. Haĭ? ce zicĭ?

Nu puteam să refuz. Primiĭ.

*

Bine-rĕŭ petrecurăm noaptea în camera mea; din norocire că luasem şi puiul rece. Nimenĭ n'o să ştie vre-odată cum poate un puĭ rece să deschidă vorba. Insfârşit, mâncarăm, bĕurăm, citirăm şi dormeam fiecare pe câte un scaun, când zorile de la cazarmă ne deşteptară.

— O! o! cincĭ ceasurĭ! zise de Peltreau. Mĕ duc să caut o trăsură ca să ne ducă la Castel-Blanc unde putem lua trenul. D'acolo ne ducem drept în Belgia şi d'acolo apoĭ putem să stăm de vorbă.

— Şi voia?

— Am voe pentru cincĭsprezece zile. Prietine, mĕ duc după trăsură. Iţĭ încredinţez pe logodnica mea, s'o ingrijeştĭ!

Şi locotenentul plecă.

Abia avusesem vreme să maĭ puĭ doĕ lemne în foc, când mĕ pomeniĭ cu un potop în camera mea.

Potopul era d-na Barillier, muma, garnisită cu d. Barillier tatăl, cu doĭ unchĭ şi cu o mătuşică!

Aşa'ĭ că vĕ place şi d-voastră istoria asta?

Cucoana se puse drept în faţa mea.

— A! Dumneata eştĭ, Domnule! bănuiam eŭ!

— Doamnă...

— Mamă...

— Tacĭ din gură! Cine eştĭ D-ta?

— Anatol Percier... dar...

— Ce situaţie aĭ D-ta?

— Mĕ iartă. Eŭ...

— Haide de! respunde repede!

Şi toţĭ în cor îmĭ strigară:

— Respunde! ce situaţie aĭ?

— Sunt orfan şi o să am un venit de cincĭ-zecĭ de miĭ de francĭ. Insă...

— Atuncĭ, D-le, cred că cel puţin o să'ţĭ reparĭ greşala!

— Drace! apoĭ eŭ n'am făcut nicĭ o greşală!

— Ce fel! fata mea piere furată de un militar, în toiul baluluĭ, eŭ alerg, caut, cercetez, viŭ la D-ta acasă, o găsesc cu D-ta şi... o! o! oh!

Nu ştiŭ zĕŭ cum aş fi scos'o la un capĕt dacă nu intra atuncĭ locotenentul.

***

Vĕ puteţĭ închipui mutra luĭ când se vĕzu cu tata socru, cu mama soacră şi cu neamurile feteĭ. Inchipuiţĭ-vĕ că voiaŭ cu orĭ-ce preţ să mĕ închidă pentru opt zile şi ce e maĭ rĕŭ e că am şi stat închis opt zile pentru ca să nu se maĭ facă gălăgie. In cele din urmă se lămuri lucrul. Locotenentul declară că el nu făcuse crima de cât numaĭ ca s'o repare, că adora pe Estella şi că de vreme ce D-na Barillier nu voia să i-o dea, el se hotărîse s'o fure.

Ghiciţĭ sfîrşitul.

Părinţiĭ se hotărîră să cerceteze maĭ serios despre starea locotenentuluĭ Peltreau, şi peste o lună se făcu nunta.

Vezĭ bine că pe mine nu m'a poftit nimenĭ la nuntă.

Insă, după ce se întoarse locotenentul meŭ din voiajul de nuntă, mĕ vĕzu într'o Duminică, când îmĭ încheiam mănuşile, gata să ies să mĕ plimb.

— Vin acĭ, vînătorule!

— Bun de tot, vrea să'mĭ mulţumească! îmĭ ziseĭ în gând.

— Douĕ zile arest: mănuşile D-tale nu sunt cazone. Du'te! I. S. Sp.

Ultime Informaţiĭ

Citim în «L'Indépendance Roumaine»:

Regele Italieĭ a anunţat Preşedinteluĭ Consiliuluĭ că a dăruit Statuluĭ suma de *patru milioane francĭ* din lista sa civilă.

Prin această hotărîre, El aprobă în public programa economiilor nouluĭ minister.

Am sperat că ziarul *L'Indépendance Roumaine*, astăzĭ dinastic, ar fi avut curajul a da un respectuos sfat Suveranuluĭ Românieĭ.

Se vede că confraţiĭ noştri, ca şi noĭ, sunt convinşĭ că a propune un sacrificiŭ bănesc Shylokuluĭ Incoronat (cuvintele D-luĭ Nicolae Blaremberg) este a predica în pustiŭ, saŭ, cum zice Românul, a lătra la lună.

—✠—

Ierĭ la Senat, D. G. Dem. Teodorescu se apropie de D. Ion Brătianu şi'ĭ întinse mâna.

Şeful liberalilor-naţionalĭ îĭ respunse strîngêndu-ĭ mâna cu efuziune:

— *De ce nu te-am cunoscut când eraĭ de aĭ noştri, căcĭ te făceam eŭ ministru!*

— *Asta însemnează că nu desaprobĭ aflarea D-sale pe banca ministerială?* întrebă D. Vernescu.

D. Ion Brătianu zimbi enigmatic.

—✠—

D. Carp a căzut cu totul în disgraţia Regeluĭ.

Ast-fel, ni se afirmă că aseară, auzind de *pozna* făcută de D. Carp la Cameră, cu toate că M. Sa îl sfătuise să se poarte cuviincios, Regele a taxat purtarea şefuluĭ junimiştilor de *canaillerie*.

Aceasta cu atât maĭ mult, cu cât D. Carp avusese cutezanţa de a spune noilor miniştri, că Regele ĭ-a înşelat când le-a promis disolvarea.

—✠—

Senatul, de şi prorogase lucrările, a ţinut ierĭ şedinţă pentru a asculta decretul de închiderea Sesiuneĭ, în urma disolvăreĭ Camereĭ deputaţilor.

—✠—

Candidat cu noroc.

Ierĭ la Cameră, înainte de a se citi decretul de disolvare, D. Tzoni, raportorul comisiuneĭ de verificare a titlurilor noilor aleşi, a depus— în mijlocul unor aplauze frenetice— raportul asupra alegereĭ D-luĭ Andreĭ Popovicĭ la colegiul al II-lea de Ilfov.

Ce ironie crudă!

—✠—

DISOLVAREA

Azĭ, la orele 1 şi jumĕtate, după ce s'a deschis şedinţa Adunăreĭ deputaţilor şi s'a făcut apelul nominal, D. General Florescu s'a urcat la tribună şi, în mijlocul emoţiuneĭ tăcute a deputaţilor, a citit următorul decret de disolvare:

Asupra raportuluĭ consiliuluĭ nostru de miniştri din 21 Februarie 1891 şi în conformitate cu art. 95 din Constituţiune, am decretat şi decretăm ce urmează:

Art. I. Adunarea deputaţilor este şi remâne disolvată.

Art. II. Preşedintele consiliuluĭ de miniştri este însărcinat cu aducerea la îndeplinere a acestuĭ decret. CAROL

Liberaliĭ-conservatorĭ aŭ aplaudat de bucurie, junimisto-concentraţiĭ de fanfaronadă.

—✠—

D. Nicolae A. Donicĭ, prefectul judeţuluĭ Suceava, ne roagă—printr'o scrisoare—să desminţim ştirea cum că D-sa ar fi adresat o telegramă de felicitare D-luĭ General Florescu pentru venirea sa la putere.

Satisfacem cererea D-luĭ Donicĭ, de şi nu credem ca ea să-ĭ fie de folos faţă cu noul guvern.

—✠—

Lunĭ 25 Februarie va avea loc al doilea şi ultimul concert dat de celebrul pianist *Emil Sauer*.

—✠—

D-nu Mihail Dimitrescu, student în ştiinţele politice şi administrative din Bucureşti, 'şi a susţinut teza cu succes. Subiectul tezeĭ a fost *Obligaţiile solidare*.

'I dorim isbândă în cariera ce 'şi a ales.

—✠—

Anunţăm cu plăcere că Joĭ seara a avut loc logodna d-luĭ căpitan Gheorghe Bogdan cu gentila Domnişoară Elena Stravolca.

Felicitările noastre.

ULTIME TELEGRAME

PRAGA, 23 Februarie.—Notabiliĭ bătrânĭ-cehĭ aŭ decis să publice un manifest care zice că bătrâniĭ-cehĭ se vor retrage pentru un moment din viaţa parlamentară, că vor consacra şi pe viitor forţele lor naţiuneĭ şi că eĭ îşĭ rezervă dreptul de a exercita o critică obiectivă asupra lucrărilor celorlalte partide. Bătrâniĭ-cehĭ nu vor lua parte de loc la balotagele de la Praga şi de la Carolienthal.

BERLIN, 23 Februarie.—*Gazeta Germanieĭ de Nord*, vorbind de adresa comitetuluĭ din Strasburg, o califică ca act de curagiŭ, care trebue să întărească sentimentele de încredere ale Impĕratuluĭ în populaţia din Alsacia-Lorena.

PRIMĂRIA COMUNEĬ BUCURESCI

CONVOCARE

In temeiul Inaltuluĭ Decred cu No. 142 din 21 Ianuarie a. c.

Noĭ, Em. Protopopescu-Pake, primarul comuneĭ Bucureştĭ, convocăm pe toţĭ d-niĭ alegătorĭ aĭ colegiuluĭ II de Senat din judeţul Ilfov, înscrişĭ pe listele electorale formate pentru anul curent, ca să se adune în ziua de 10 Martie 1891, la orele 9 de dimineaţă, în localele maĭ jos arătate, spre a alege un senator în locul D-luĭ Gr. Alexandrescu, încetat din viaţă.

Alegĕtoriĭ acestuĭ colegiŭ, împărţiţĭ în cincĭ secţiunĭ, vor vota în modul următor:

Secţiunea I compusă din suburbiele: Doamna-Bălaşa, Sf. Dumitru, Sf. Ion, Curtea-Veche, Bis. Doamneĭ, Şerban-Vodă, Creţulescu, Rĕsvan, Coltea, Sf. Gheorghe-Noŭ, Popa-Herea, Sf. Nicolae Şelarĭ, Sf. Gheorghe-Vechiŭ, Popa-Dârvaş, Boteanu, Bis. Ene şi Sf. Vinerĭ,

Votează în localul ospeluluĭ comunal din strada Colţeĭ, unde este şi biuroul central.

Secţiunea II compusă din suburbiele: Cişmeaua, Icoana, Batiştea, Sf. Vasile, Sf. Visarion, Popa-Cosma, Popa-Chiţu, Precupeţiĭ-Noĭ, Precupeţiĭ-Vechĭ, Pitar-Moşu, Oţetarĭ, Dichiu, Caimata, Amza, Popa-Rusu, Armenĭ, Sf. Ion Moşi şi Silivestru,

Votează în localul şcoaleĭ comunale C. A. Rosetti din strada Clemenţeĭ.

Secţiunea III compusă din suburbiele: Mihaiŭ-Vodă, Ghencea, Archimandritu, Spirea-Veche, Biserica-Albă, Spirea-Nouă, Sf. Ştefan, Isvorul, Sf. Elefterie, Sf. Vinerĭ-Nouă, Gorganĭ, Sf. Constantin, Popa-Tatu, Cărămidarĭ-de-Sus, Sf. Niculae-Duşumea, S-ţiĭ-Voivozĭ. Sehitu-Măgureanu, Brezoianu şi Manea-Brutaru,

Votează în localul şcoaleĭ comunale I. Genilie de pe strada Ştirbey-Vodă (cuibu cu barză).

Secţiunea IV compusă din suburbiele: Popescu, Bărbătescu-Nou, Sf. Ecaterina, Sf. Spiridon, Slobozia, Vlădica, Flămânda, Bărbătescu-Vechiu, Mann-Cavafu, Radu-Vodă, Broştenĭ, Dobroteasa, Sârbiĭ, Cărămidariĭ-de-Jos, Apostol, Staicu, Oraşul Olteniţa şi plăşile din Judeţul Ilfov,

Votează în localul şcoaleĭ comunale Ienăchiţă Văcărescu din calea Şerban Vodă (Maidanul dulapuluĭ).

Secţiunea V compusă din suburbiele: Măntuleasa, Sf. Ştefan, Popa-Nan, Popa-Soare, Iancu, Negustorĭ, Olarĭ. Vergu, Oborul-Vechiŭ, Hagiu, Pantelimon, Oborul-Noŭ, Delea-Veche, Udricanĭ, Ceauş-Radu, Lucacĭ, Oltenĭ, Delea Nouă şi Isvorul,

Votează în localul şcoaleĭ de băeţĭ Constantin Bozianu, din strada Parfumul.

Primar, **Em. Protopopescu-Pake**

Secretar-General, *C. Zătreanu*

No. 2750 1891, Februarie 6

Avis **D. G. CHIVU**, fost meditator la liceul Sf. Gheorghe, caută în familie meditațiunĭ de clasele primare și secundare. Doritoriĭ se vor adresa la redacțiunea acestuĭ jurnal.

De vênzare UN LOC cu două fețe, una în calea Plevneĭ, Nr. 57 și cea-l'altă fațadă pe cheiul Dâmboviței. A se adresa strada Virgiliu, Nr. 3.

AVIS IMPORTANT

De închiriat pe câte 3—5 anĭ, în total saŭ în parte: **Două perechĭ de case noĭ**, cu câte două etage, avênd maĭ multe încăperĭ: pivniță boltită, grădină cu pomĭ roditorĭ și curțile separate situate pe **Șoseaua Jianu, No. 10**, lângă Pensionatul Bolintineanu în Bariera Victorieĭ; aer curat, posițiune ca la Sinaia, în apropiere este Piață, stațiune de birjĭ și Tramways.—A se adresa la proprietar I. NICULESCU fotograf, șoseaua Jianu, Nr. 10, Bucurescĭ.

TIPOGRAFIA THOMA BASILESCU

BUCUREȘTI

111, BULEVARDUL ELISABETA, 111
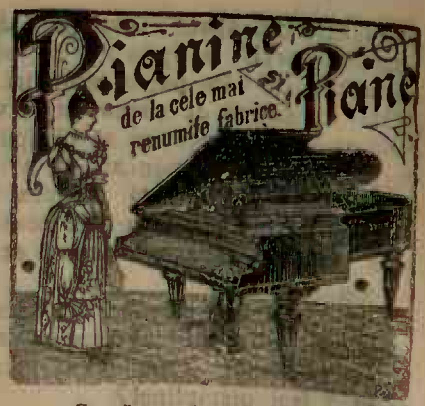
SPECIALITATE IN LUCRĂRI COMERCIALE

REGISTRE, ADRESE, COMPTURĬ, CIRCULĂRĬ, etc.

ZIARE, REVISTE, AFIȘE, PUBLICAȚIUNI, BROȘURI, INVITAȚIUNI, CĂRȚI DE VIZITĂ

ȘI TOT FELUL DE IMPRIMATE ATINGĂTOARE DE ACEASTA ARTA

SE EFECTUEAZA PROMPT ȘI CU PREȚURI FOARTE MODERATE

Se găsește la cel maĭ mare

Deposit de Pianurĭ în România

Max Fischer, Galatz str. Mare 29.

Fiind asortat în tot-d'auna cu 20 până la 30 Instrumente. Plata și în câștiurĭ. Inchiriere det Pianine în toată țara. Prețurĭ curente ilustrate franco dupe cerere.

JOHN PITTS

Bucurescĭ, 7, Strada Smârdan, 7, Bucurescĭ

Se recomandă pentru Sezonul corent

Locomobile și Treerătorĭ

DIN RENUMITA FABRICĂ

MARSHALL SONS & Comp.

Secerătorĭ „ADRIANCE"

simple și de legat znopiĭ, neîntrecute în soliditate, perfecțiune și ușoară mânuire.

TOT FELUL DE MAȘINI AGRICOLE

Morĭ și pietre de moară franțuzescĭ

Prețurĭ și condițiunĭ favorabile.

BEȚIA

Se vindică prin ANTIBETINA care a fost întrebuințată cu un **succes strălucit în** numeroase cazurĭ.

O doză 10 leĭ. Se trimite franco prin poștă, după primirea costuluĭ.

A se adresa la *farmacia la „Vultur"* Lugoș, 16, Banat.

Medicament necesar și sigur pentru boale de stomac și consecințele lor!!!

Conservarea sănătățeĭ se basează în principiŭ numaĭ pe întreținerea uneĭ digestiunĭ bune, căcĭ aceasta este condiția fundamentală a sănătățeĭ și a bnneĭ stărĭ corporale și spirituale. Cel maĭ bun medicament de casă pentru regularea mistuireĭ, spre a obține un sânge sănătos și a depărta părțile stricate ale sângeluĭ, este numitul

BALSAM DE VIAȚĂ AL D-ruluĭ ROSA

Acest balsam preparat numaĭ din plante cu principiĭ active escelente asupra stomaculuĭ, este probat ca neîntrecut la toate boalele, carĭ resultă din indigestiune, adică la lipsa de apetit, răgăeală cu acrime, fluctuosităță, vĕrsăturĭ, durerĭ și cârceĭ de stomac la încărcarea stomaculuĭ, hemorozĭ, la hypocondrie, melancolie, etc., și a devenit în urma miilor de însănătoșirĭ un medicament indispensabil pentru casă.

Flaconul mic 1 leŭ 50 banĭ, flaconul mare 3 leĭ.

DEPOUL GENERAL PENTRU TOATA ROMÂNIA:

Victor Thüringer, farmacia la „Ochiul luĭ D-zeŭ"

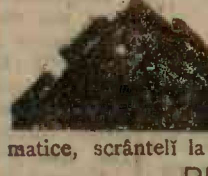
Bucurescĭ. — 126, Calea Victorieĭ, 126. — Bucurescĭ

Se găsește asemenea în toate farmaciile.

NB, Balsamul d-ruluĭ Rosa, aprobat de onor. Direcțiune al serviciuluĭ sanitar superior, și înmatriculat cu marca alăturată în contra imitațiuneĭ se trimite la cererĭ francate, însoțite de mandat poștal în orĭ-ce localitate din țară.

Tot aicĭ se află:

— ALIFIE UNIVERSALĂ DE PRAGA —

Intrebuințarea cu strălucit succes în contra inflamațiunilor, rănilor și umflăturilor spre esemplu la împietrirea mamelelor (țițelor) la ințercarea copiilor (prin oprirea lapteluĭ) la abcesse, umflăturĭ sangulaire, la cancer, beșicuțe pururioase, la umflătura unghiilor (numit sugiŭ), la umflăturile reumatice, scrântelĭ la mânĭ crăpate. — **Dosa Ln. 1.**

DEPOUL DE FABRICAȚIUNE:

B. FRAGNER

Farm. la „Vulturul Negru", Praga 203-211.

ALBERT BAUER

CONSTRUCTOR DE MORI

Biuroŭ technic — BUCURESCI — Str. Colțeĭ, 49

MORI — FABRICI DE SPIRT — FABRICI de LEMNARIE — FABRICI DE SCROBEALĂ

Mașinĭ pentru tot felul de industrie. Mașinĭ de aburĭ, Turbine, Roate hydraulice, Deposit de unelte și obiecte de exploatare pentru fabricĭ în tot felul. Pietre de Moară. Instalațiunĭ de lumină electrică. Fabricațiune de Curele de piele.

(Cataloage și prețurĭ curente la cerere gratis și franco).

900 **Venit fix** francĭ pe an, cu **1000 fr.** plătibilĭ lunar. **Nu e joc.** Capital cu desăvêrșire garantat prin **titlurĭ de 1-a ordine. Se** primește **părțĭ de câte 200 fr.** A se cere scrisoare la Dir. **Participation,** 56, rue de la Victoire, **Paris.**

ESTE CONSTATAT CĂ

„LA PATRIE"

ESTE CEA MAI BUNĂ HĂRTIE DE ȚIGARĂ FRANCEZĂ

de la fabrica

— L. LEON & C-nie, Paris —

a căreĭ etiquetă reprezintă **Bouget de l'Isle** *cântând* **Marseilleza**

In urma uneĭ minuțioase analise chimice făcută în Bucurescĭ de d-rul Bernhard de Landvay, directorul laboratoruluĭ central chimic higienic, la Ministerul de Interne, No. 631 din 9 Septembrie 1888 și No. 455 din 1 Iunie 1890, rezultă că hârtia de țigară «LA PATRIE» din fabrica Leon & C-nie în Paris, este liberă de orĭ-ce materie vĕtămătoare, și că prin finețea eĭ extra-ordinară nu lasă arsă de cât urme de cenușe, asemenea a fost admis și constatat ca nereproșabil la control prin serviciul sanitar al capitaleĭ sub No. 239 din 5 Maiŭ 1889.

Din punctul de vedere technic și higienic, această hârtie corespunde tuturor exigintelor arteĭ și științeĭ. Tot asemenea resultat s'aŭ obținut prin analise făcute la laboratorul municipal din Paris, la Regia Medicală din St.-Petersburg, la profesorul de chimie de la Universitatea din Lemberg, și prin maĭ mulțĭ alțĭ chimiștĭ competințĭ.

Este dar în interesul orĭ-căruĭ fumător care ține la sănătatea sa, să se ferească de a se servi de orĭ-ce hârtie în loc să 'șĭ aleagă pe aceasta care a fost constatată de către toate autoritățile chimicale higenica veritabilă hârtie a căruia etiquetă represinto pe BOUGET DE L'ISLE cântând «MARSEILLESA».

FIE-FARE FOIȚĂ POARTĂ FIRMA FABRICEI

L. LEON & C-NIE, PARIS

Pentru vînzarea hârtieĭ fabrica a înființat pentru România depozite în BUCURESCI, GALAȚI și IASI. Se găsesce de vînzare la toțĭ debitanțiĭ de tutun. Depozit general la D-niĭ FRAȚII LOEWENTHAL, Galațĭ. In Bucurescĭ ia d-nul Osias Weiss, strada Decebal, No. 20.

IMPORTANT!!
PENTRU CARNAVAL

Ne grăbim a informa pe onor. Public și distinsa noastră clientelă că ne a sosit un elegant asortiment de:

Fracurĭ de Peruvien fin dublate cu mătase.

Redingote de Salon la 3 nasturĭ de PERUVIEN CAMGARN, VENEȚIEN etc. **Blănĭ** de lux pentru Oraș.

Elegantă colecțiune de stofe pentru comande, între care: *Postav fin cu lustru veritabil Englezesc pentru Fracurĭ.*

PERUVIEN și DOSKIN FIN DE SEDAN

Ultima modă pentru Fracurĭ sesonul 1891

Prețurile cele maĭ reduse, serviciŭ prompt.

BAZARUL REGAL (casă de incredere)

In fața Prefecturei Poliției Capitaleĭ.

Pomĭ Roditorĭ

ALTOIȚI

— de diferite speciĭ —

din cele maĭ renumite calitățĭ și de diferite etățĭ

Se află de vênzare

LA GRADINA

Numită BRĂSLEA

GEORGE JOANID

Str. Polonă, 126, sub. Icoana

D-niĭ amatorĭ din Capitală și din districte, care vor dori a avea catalogul, sunt rugațĭ a se adresa prin epistole la zisa grădină și îndată li se vor trimite.

Iscăliturile rugăm a fi cât se poate de descifrabile.

Prețurile prevĕzute în catalog le am redus la jumĕtate.

Timpul plantatuluĭ pomilor pentru primăvara fiind sosit, d-niĭ amatorĭ sunt rugațĭ a grăbi trimiterea comandelor d-lor, de oare-ce cu cât pomiĭ se vor planta maĭ de timpuriŭ cu atât este maĭ bine.

Opt ori din Dece

nevralgiile și migrenele dispar în câte-va minute prin întrebuințarea **Perlelor de Terebentină** ale D-ruluĭ **Clertan.**

Treĭ saŭ patru din aceste **Perle** produc o ușurare aprópe instantanee.

Fie-care sticluță conține **treĭ-decĭ de perle**, cea ce permite să se vindece o migrenă saŭ o nevralgie pentru o sumă neînsemnată.

De óre-ce esența de terebentină trebue rectificată cu cea maĭ mare îngrijire, e trebuincios să se ferescă de imitațiunĭ și să se ceară ca garanție de origine că fie-care flacon să pórte semnătura D-ruluĭ Clertan.

La Paris, casa L. Frère, 19, rue Jacob

Prețul sticluțeĭ: 2 fr. 25.

Amatorilor de timbre poștale

UN FRUMOS ALBUM conținênd o variată colecțiune de aproape 3000 timbre poștale din toate țĕrile. De vênzare la D. ALBU, Strada Luterană, Nr. 22, Bucurescĭ.

FRIED. KRUPP, ESSEN

CALE fixă și transportabilă

VAGONETE pentru tóte scopurile

SCHIMBĂTORI DE CALE

PLĂCI ÎNVÊRTITOARE etc.

LOCOMOTIVE

PROSPECTE și DEVISE GRATIS

CALE FERATĂ INDUSTRIALĂ PORTATIVĂ

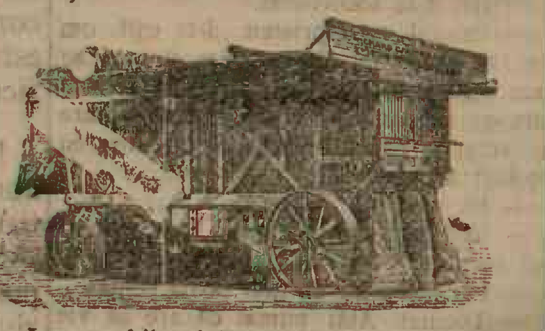

Representanța Generală pentru România: APPEL & CIE BUCURESCI.

Iași: MORITZ GELBER. — Brăila: S. STOJANOVITS

MARE DEPOU DE

MAȘINE AGRICOLE

Locomobile și Batoaze de treerat.
Mașine de secerat și de cosit.
Mașine de secerat și legat znopĭ.
Plugurĭ, Triorĭ, Vênturătoare, etc. etc.

LA

M. LEYENDECKER

— BUCURESCI —

Strada Stavropoleos, 15, și Str. Cazarmeĭ, 77.

NOUA FABRICA SISTEMATICA

— DE —

PARCHETE MASIVE

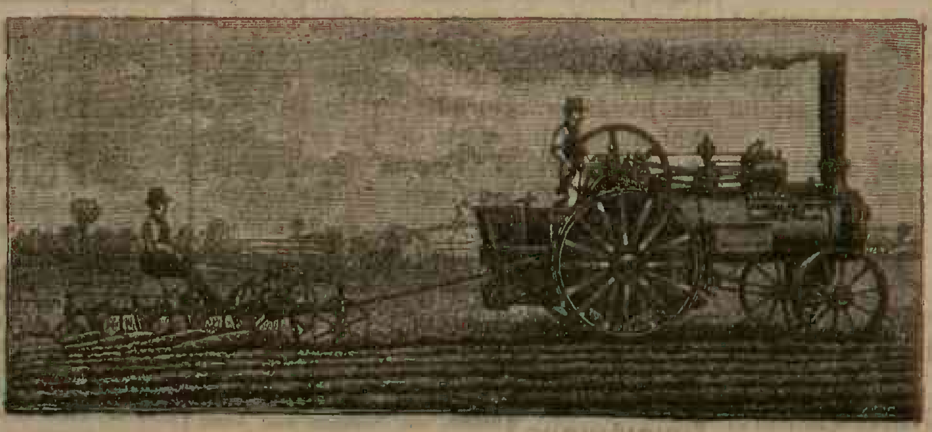
BUCHER & DURRER

Șoseaua Basarab, la capul caleĭ Plevneĭ

Se recomandă pentru *confecționarea* si *punerea* de tot felurĭ de *parchete masive.*

Tot acolo se află și un **mare depozit** de *lemne ae construcțiunĭ* și *scândurĭ artistice* uscate, de la ferestraele noastre de aburĭ de la Grozeștĭ (Mehedințĭ).

MAȘINI AGRICOLE

JAMES HORNSBY

Bucurescĭ, — 2, Str. Smârdan 2, — Bucurescĭ

LOCOMOBILE și TREERĂTOARE CELE MAI PERFECȚIONATE

Premiate la toate expozițiile și concursurile agricole internaționale cu peste **1000 una miă de premiurĭ I-iŭ.**

Mașine de secerat și legat snopĭ, sistem noŭ cu „tăișul la dreapta"

MAȘINE DE SECERAT, foarte solide de greutate circa **350 kilograme.**

PLUGURI UNIVERSALE, de fer și de oțel, și Plugurĭ de abur.

VÊNTURĂTOARE Nr. 5 și BATOAZE DE PORUMB duble și toate cele-l'alte mașine agricole după sistemele cele maĭ perfecționate, etc. etc.

— Mușamale impraegnate și curele englezeștĭ 1-a Qualitate. —

Grands Vins de Champagne

HEIDSIECK C[IE]

REIMS.— Casă fondată la 1785.— REIMS

— Furnisorĭ de la 1818 a M. S. Impĕr. Germanieĭ —

Monopol, Monopole sec, Dry Monopole

se găsește la d-niĭ: F. Bruzzesi, Iorgu Constantinescu, Corneliu Daniilescu, George Kosman, Marinescu-Bragadir, I. I. Oswald, Gustav Rietz, Petre Stoenescu, Ioan Țețu succ. luĭ I. Ovessa și în toate hotelurile și restaurantele de întâiul ordin.

REPREZENTANT

VICTOR KUBESCH

Bucureștĭ.—Str. Academieĭ, 1.—Bucureștĭ.

SOCIETATEA

DE

Basalt artificial și de Ceramică dela Cotrocenĭ

Capital social lei **1.500.000** *deplin vărsațĭ*

— Magazinul, 8, Strada Doamneĭ, —

(Casele Maior Mișu)

Buste, Statuete, Vase, Medalióne

SOBE de PORȚELAN

ALBE ȘI COLORATE.

PAPIER FAYARD ET BLAYN

Maĭ mult de o jumĕtate de secol succes proclamă superioritatea sa în tratament de guturai, iritațiunĭ pepțuluĭ, durerĭ reumatismale, scrintiturĭ, raĭ, arsăturĭ, bătăturĭ.

Se află în tóte farmaciile. — A se cere iscălitura noastră.

Bucurescĭ. — Tipografia Thoma Basilescu, Bulevardul Elisabeta, 111.